

Månadens bild... Svinringning!

Kundgjörelse (Kungörelse, tillkännagivande)

Som tiden nu är inne, at Swin Creaturen böra vara ringade, på det inger skada på åcker (åker) och skog av dem må förosakas, hwaröfwer dock redan klagan förnumits (märkts) har Magistraten (förvaltningsmyndigheten i staden welat härigenom påminna alla them (dem) som några sådana Creatur) i staden hålla, at en slik laga skyldighet (att en sådan skyldighet enligt lagen) obrotsligen efterkomma (lyda) och utan drögsmåhl (dröjsmål genast) fullgjöra, emedan eljest (annars) alla the (de) Swin, som hädanefter Kunna befinnas ej wara försvarligen ringade, Komma at uptagas tå (då) ägaren jämväl (dessutom) therföre (därför) med wahnlig plickt (med sedvanligt straff) efter lag (enligt lagen) ansedd blifwa.

Som härmed för efter rättelse tillkännagifwas

Helsingborgs Rådhus d. 7. Martui 1761

Borgmästare och Råd

Den här kungörelsen har en av våra medlemmars i sin ägo, den är handskriven och väldigt svår att tyda.

En som inte hade problem med detta var Torsten Hannrup som transkriberat kungörelsen. Om vi kunde se några hundra år tillbaka i tiden, skulle vi upptäcka en småstad så främmande

från våra begrepp, att man har svårt att göra sig en riktig föreställning om det.

Grisar och även andra kreatur strövade fritt omkring i städerna. Grisarna som av sin natur bökar i jorden efter något ätbart, vållade förstås stor skada och förhindrade växtligheten.

Grisarna skulle därför när tjälen släppt ur jorden, förses med nosringar, som skulle förhindra bökan det, på grund av att det gjorde ont i trynet!

Tornväktaren, som hade hand om ringningen, skulle ta hand om de lösa kreaturen, som inte var

ringade, och om man fick fatt på dem, så skulle hälften av grisen gå till de fattiga i hospitalet och

den andra hälften till fasttagaren.

Då det inte var så trevligt att svinen strövade omkring på gatorna fick borgarna att fr o m år 1761, varje morgon klockan 6, föra bort svinen utanför tullarna. Där väntade svinvaktorskor, som skulle se till att svinen betade på utmarken.

Text PO Carlson. Bild okänd

Månadens bild... Trafiksignalen

Den första trafiksignalen i världen, bestående av en gaslykta med rött och grönt glas som roterades av en polisman installerades den 10 dec 1868 i London. Någon månad senare exploderade emellertid lyktan varpå försöket avbröts.

5 aug 1914 blev Cleveland i USA den första orten i världen med elektriska trafiksignaler med rött och grönt samt varningssignal. 1920 fick även New York och Detroit trafiksignaler, som då hade utvecklats till röd, grön och gul färg.

Engelsmännen utvecklade också elektriska trafiksignaler efter den exploderande gaslyktan, den första kom 1926 och sattes upp vid Piccadilly Circus, året efter hade man utvecklat den första automatiska trafiksignalen.

I Sverige togs trafiksignaler i drift 1925 i Stockholm när en anläggning i korsningen Vasagatan/Kungsgatan började reglera trafiken. Signalväxlingen styrdes av en polisman på platsen.

Till Klippan och det vi i dag kallar Preem-korset kom trafiksignalen 1976.

På väg 21 mellan Helsingborg och Kristianstad leddes genomfartstrafiken på Storgatan och Vedbyvägen genom samhället.

Redan 1965 debatterades trafiksituationen i centrala Klippan, tre ställen ville man ha trafiksignaler, varav två i centrala delen, samt då OK korset.

Kommunalnämnden ville dock inte sätta upp signaler på köpingens bekostnad. Ärendet bollades fram och tillbaka med Vägförvaltningen.

Vad gäller OK korset står att läsa ur ett protokoll från trafiksäkerhetskommittén efter att Vägförvaltningen tydligt utformat och byggt om korsningen, utan signaler.

Kommittén anser att den nya utformningen som gjorts av denna korsning ännu inte prövats tillräckligt länge, kommittén tycker även att anordningen fungerar och menar att trafiksignaler inte kan sättas upp överallt där människan som trafikant direkt felar.

Det dröjer alltså till 1976 innan korsningen förses med trafiksignaler.

Cyklisten på övergångsstället verkar lite avvaktande, har lastbilschauffören observerat signalen?

På andra sidan gatan står en svart Mercedes parkerad längs huset. Den tillhör cykelhandlare Ingvar Rundgren, som dock inte bodde i huset bakom bilen. Ingvar bodde i huset bortom, det med gaveln mot gatan. Cykelaffären var inhytt i huset bakom bostaden. Huset bakom bilen, som för övrigt var en Mercedes 220 S årsmodell 1964, ägdes av Erik "Kille" Gustafsson, huset bestod av två lägenheter. Sista boende i den högra lägenheten var William Bolmgren som var tapetserare. När huset revs är obekant.

Text PO Carlson, foto Bo Widberg 1976

Månadens bild... "Väven"

Bilden är tagen av Egon Rangbo i Mars 1959

Vad en väv är vet troligtvis de flesta människor. Men i järnvägsvärlden betyder inte "väv" detsamma som vi spontant tänker på.

Nej, det är en förkortning av "vägvakt"

Vi förflyttar oss bakåt i tiden få järnvägslinjen Klippan - Eslöv var aktiv, närmare bestämt till Nybygget, sydost Klippan, här finns en järnvägs korsning med vägen Nybygget - Vedby, som hade vägvakt. Det är för övrigt samma plats som idag dressincyklingen till Ljungbyhed utgår ifrån. Spåret är alltså fortfarande användbart, åtminstone för dressiner. Linjen sköts av föreningen Veteranjärnvägen i Klippan.

Bemanningen bestod av två ordinarie och en extra vakt.

Vägvakten på bilden heter Agnes Ljungdahl, från Nybygget, som vid tillfället hade jour.

På vardagarna kom första tåget 05.23 och sista 20.45. På söndagarna däremot hade "väven" jour ända till klockan 00.01 då sista, eller rättare sagt första, tåget kom.

Arbetet bestod i att stänga grindarna på båda sidor då tågen passerade.

På grindstolpen finns en lykta som troligtvis avgav ett rött sken under den mörka delen av dygnet. Vakten hade även tillgång till en liten stuga, som utgjorde skydd för dåligt väder. En liten skorsten på taket skvallrar om att det kanske även fanns en liten kamin att elda i då man hade juren.

Järnvägslinjen började med sträckan Klippan – Röstånga, invigd 1892. Ett viktigt syfte då var att förenkla militära transporter till exercisplatsen i Ljungbyhed. Som mest, på 1920-30 talet, rullade ett 20 tal persontåg dagligen på linjen.

Persontrafiken lades ned 1961, dock kvarstod viss godstrafik till Krigsflygskolan F5 i Ljungbyhed fram till 1980.

Mer om järnvägslinjen hittar man på...

https://www.historiskt.nu/normalsp/hhj/nedlaggning_kl-es.html

Text PO Carlson